

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/71/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112230408
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112230408.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Jozefa Škraba a JUDr. Romana Tótha v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO:36864421, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 6C/185/2012-7 zo dňa 27.3.2014, jednomyselne takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Nepriznáva žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch tohto rozsudku uviedol, že žalobca podal dňa 27.9.2012 na Okresný súd Prešov žaloby, ktoré sa viedli pod sp. zn. 9C/216/2012, 9C/217/2012, 9C/218/2012, 9C/219/2012, 9C/220/2012, 9C/221/2012, 9C/222/2012, 9C/265/2012, 9C/267/2012 a 9C/268/2012. Okresný súd Prešov tieto konania spojil na spoločné konanie, a rozhodol, že konanie o týchto veciach sa bude viesť pod sp. zn. 9C/216/2012, a to uznesením č.k. 9C/216/2012-7 z 9.10.2012

Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 21NcC/14/2012-16 z 19.10.2012 vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Prešov z prejednávania a rozhodovania danej veci, a vec prikázal Okresnému súdu Humenné. Na Okresnom súde Humenné sa konanie o spojených veciach vedie pod sp. zn. 6C/185/2012.

Žalobca v návrhu uviedol, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníkov.

Jednotlivé žaloby boli podané proti žalovanej na základe exekučných konaní vedených na Okresnom súde Prešov, pričom v konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/216/2012 to bolo exekučné konanie proti povinnému L. K., ktoré sa viedlo pod sp. zn. EX 14322/2010. V konaní OS Prešov sp. zn. 9C/217/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnej T. X., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 17179/2010. V konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/218/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnej P. W., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 4153/2010. V konaní OS Prešov sp. zn. 9C/219/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnému J. K., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 9207/2010. V konaní OS Prešov sp. zn. 9C/220/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnému L. K., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 9005/2010. V konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/221/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnej H. V., na základe návrhu súdneho

exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 4964/2010. V konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/222/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnému J. C., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 12038/2009. V konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/265/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnej U. X., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 11639/2010. V konaní OS Prešov sp. zn. 9C/267/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnému P. Y., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 2565/2009. V konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/268/2012 to bolo konanie voči povinnej B. J., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 13314/2010.

Žalobca jednotlivé žaloby odôvodňoval tým, že Okresný súd Prešov ako exekučný súd požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe návrhu spísaného súdnym exekútorom a Okresný súd Prešov túto žiadosť prijal na ďalšie konanie, a teda mu vznikla povinnosť sa danou žiadosťou zaoberať a rozhodnúť o nej v rámci zákonom stanovenej lehoty.

Žalobca poukázal na zmenu právnej úpravy procesného postupu exekučného súdu vo veci rozhodovania o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, a to v obdobiach od 1.6.2011, v období od 1.6.2010 do 31.5.2011, a v období od 1.2.2002 do 31.5.2010.

Na základe citácie jednotlivých zákonných ustanovení v týchto obdobiach poukázal na rozdiel medzi exekučnými titulmi v období od 1.6.2010. Za obdobie od 1.6.2010 do 31.5.2011 povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Poukázal na to, že žalobca disponuje exekučnými titulmi, ktorými sú rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu v zmysle Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, a nejde tu teda o rozhodnutia rozhodcovskej komisie, alebo o rozsudok rozhodcovského súdu. Podľa jeho tvrdenia, na základe týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, kde exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, platného a účinného od 1.2.2002 do 31.5.2010, sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi, a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom, pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať, bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodnutie rozhodcovského súdu alebo exekučným titulom bola napríklad notárska zápisnica.

Podľa žalobcu napriek tomu, že prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zaťaženia a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Poukázal na to, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. Tieto listiny doručil exekučnému súdu prostredníctvom exekútora, spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie sa pritom začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Preto žalobca ako dôkaz navrhol pripojiť príslušný exekučný spis Okresného súdu Prešov.

Žalobca uplatnený nárok odôvodnil nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý je charakterizovaný nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, a tým bola žalobcovi spôsobená materiálna škoda a nemajetková ujma. Žalobca z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil tak, že majetková škoda predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere.

Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenie práva na súdnu ochranu zaručeného Článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces, zaručeného Článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote a včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných úkonov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Ako ďalšie dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu a absolútnu nemožnosť súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva. Takáto situácia vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom, zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Toto spôsobilo hospodársku stratu na strane žalobcu a jeho majiteľov. Vzniknutá situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Ďalej dodal, že postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. V prvom rade poukázala na zmätočnosť samotného návrhu žalobcu, v ktorom sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že žalobca nedokázal uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedené na súde, ďalej chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci, dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Vo všeobecnosti namietala, že žalobca nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď.. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať on sám.

Poukázala aj na to, že nie je jasný titul nároku na náhradu škody. Žalobca uvádza rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Z takto formulovanej žaloby nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní v prvom rade poznamenala, že žalobca neuvádza kroky, ktoré by podnikol na odstránenie neželaného stavu. Žalobca neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovanej, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Poukázala tiež na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, pretože túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Poukázala tiež na to, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba vo veci, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr.

V tejto súvislosti poukázala na príslušné ustanovenie zákona č. 514/2003 Z. z. ako aj na predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu. K nesprávnemu úradnému postupu - rozhodnutiu o žiadosti o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote poukázala na to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica, alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Samotný žalobca uvádza znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011. Ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znie: "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených". Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 1.6.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z. z., čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1.6.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. Pred 1.6.2011 § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znel: "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených". V samotnej dôvodovej správe, je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok, ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová "rozhodnutí rozhodcovských súdov", predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá, a § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 1.6.2011.

Vo všeobecnosti poukázala tiež na judikatúru Ústavného súdu SR, a to rozhodnutie I.ÚS/16/02, II.ÚS/64/97 a I.ÚS/63/00, z ktorých vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú úpravu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Ďalej žalovaná poukázala na tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie §44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí, a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na niektorých miestach vo svojom návrhu namietal prietahy v konaní, žalovaná odkázala na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní. Žalovaná súčasne vznesla aj námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009. Pokiaľ sa týkalo uplatnenia majetkovej škody vo výške istiny s príslušenstvom žalovaná poukázala na to, že žalobca nepreukázal existenciu dlžníka, ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. V druhom rade nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a v treťom rade ani nevyožiteľnosť pohľadávky.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že nie je možné vymôcť pohľadávku od dlžníka žalobcu a tvrdeniu, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia spôsobuje nevyožiteľnosť pohľadávky, poukázala žalovaná na to, že rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku žalobcu na súde.

Pokiaľ išlo o náhradu nemajetkovej ujmy žalovaná poznamenala, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Žalobca uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov", ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Žalobca nespresnil, v čom a ako situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu." V druhom rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% istiny a príslušenstva nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou. Žalobca opomína, že pri

uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukazovať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením.

Ďalej žalovaná poukázala na potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 OZ ako aj ustanovenia § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. o výške takejto náhrady.

V tejto súvislosti podľa nej nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval, a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Žalovaná zastávala názor, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zdôraznila, že podľa ustanovenia § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa uvedeného zákona je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu, nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno uzavrieť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Keďže žalobca nepreukázal, žeby činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ďalej vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Stav, v ktorom sa žalobca ocitol, si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané sumy, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Žalovaný z tohto dôvodu považoval žalobu za právne neopodstatnenú.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav, podľa ktorého zo žaloby doručenej Okresnému súdu Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/216/2012, zistil, že žalobca uplatňuje nárok proti žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov proti povinnému L. K., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 14322/2010. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 14Er/916/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 13.12.2010, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 20.9.2010 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom. Uznesením sp. zn. 14Er/916/2010 z 28.7.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.12.2011. Uznesením súd dňa 11.7.2013 exekučné konanie zastavil, a toto nadobudlo právoplatnosť 16.9.2013.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/217/2012, z obsahu ktorej súd zistil, že žalobca uplatnil nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov proti povinnej T. X., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 17179/2010. Z exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 3Er/88/2011 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 17.1.2011, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 10.11.2010, a rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom. Uznesením sp.zn. 3Er/88/2011 z 23.2.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, a toto nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.3.2011. Uznesením z 2.6.2011 súd zastavil exekučné konanie, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 24.6.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/218/2012 súd zistil, že žalobca uplatnil nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov proti povinnej P. W., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného

pod sp. zn. EX 4153/2010. Z fotokópie exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 11Er/312/2010, ktorého originál sa nachádza pripojený v konaní OS Humenné sp. zn. 11C/386/2012 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, bola OS Prešov doručená dňa 31.5.2011 na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 16.4.2010. Uznesením sp. zn. 11Er/312/2010 z 28.1.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, a toto nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 5.3.2011. Uznesením z 9.6.2011 súd exekučné konanie zastavil, a toto nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 11.8.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/219/2012, z obsahu ktorej súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov proti povinnému J. K., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 9207/2010. Zo záznamu napísaného na OS Humenné dňa 25.3.2014 súd zistil z registra OS Prešov, že žiadosť o vydanie poverenia vo veci 13Er/533/2010 bola súdu doručená 26.8.2010. Dňa 13.10.2010 súd túto žiadosť zamietol a uznesenie bolo potvrdené uznesením KS v Prešove dňa 14.7.2011. Uznesením z 12.7.2013 súd exekučné konanie zastavil a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.9.2013 a vykonateľnosť dňa 20.10.2013.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/220/2012, z obsahu ktorej súd zistil, že žalobca uplatnil nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov proti povinnému L. K., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 9005/2010. Z exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 28Er/491/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 13.8.2010, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaný pred súdnym exekútorom dňa 13.7.2010 rozhodcovským rozsudkom, ktorý je exekučným titulom. Uznesením sp. zn. 28Er/491/2010 z 21.1.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol, a toto nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26.2.2011. Uznesením na zo dňa 14.6.2011 súd zastavil exekučné konanie, a toto nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.6.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/221/2012, z obsahu ktorej súd zistil, že žalobca uplatnil nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov proti povinnej H. V., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 4964/2010. Z fotokópie exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 8Er/415/2010, ktorého originál je pripojený k spisu OS Humenné sp. zn. 21C/363/2012 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená OS Prešov dňa 19.7.2010, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 12.5.2010. Uznesením sp. zn. 8Er/415/2010 zo 4.5.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia, a toto nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 15.6.2011. Uznesením z 6.12.2011 súd exekučné konanie zastavil, a toto nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 21.3.2012.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/222/2012, z obsahu ktorej súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov proti povinnému J. C., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 12038/2009. Z fotokópie exekučného spisu OS Prešov 25Er/348/2009, ktorého originál je pripojený k spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 12C/285/2012 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená OS Prešov dňa 24.11.2009, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 7.11.2009. Uznesením sp. zn. 25Er/348/2009 z 26.1.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia, a toto nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 26.2.2011. Uznesením z 11.8.2011 súd exekučné konanie zastavil, a toto nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 19.8.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/265/2012, z obsahu ktorej súd zistil, že žalobca uplatnil nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov proti povinnej U. X., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 11639/2010. Z fotokópie exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 14Er/709/2010, ktorého originál je pripojený k spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 21C/356/2012 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená OS Prešov dňa 15.10.2010, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 3.8.2010. Uznesením sp.

zn. 14Er/709/2010 z 14.3.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia, a toto nadobudlo právoplatnosť 11.8.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/267/2012, a z obsahu ktorej súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov proti povinnému P. Y., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 2565/2009. Z fotokópie exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 23Er/1048/2009, ktorého originál je pripojený k spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 12C/291/2012 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená OS Prešov dňa 4.6.2009, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 6.5.2009. Uznesením sp. zn. 23Er/1048/2009 z 14.9.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 9C/268/2012, a z obsahu ktorej súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov proti povinnej B. J., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 13314/2010. Z exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 12Er/730/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 21.10.2010, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 11.8.2010 a rozhodcovský rozsudok bol exekučným titulom. Uznesením sp. zn. 12Er/730/2010 z 3.2.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol, a toto nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.4.2012. Uznesením súd dňa 17.5.2012 zastavil exekučné konanie, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 7.7.2012.

Z obsahu znaleckého posudku znalca doc. JUDr. PhDr. T. U., PhD. č. 1/2013 súd zistil, že tento obsahuje právne hodnotenie predmetu sporu.

Z obsahu znaleckého posudku č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave súd zistil, že týmto znaleckým posudkom boli vyčíslené náklady na činnosť žalobcu spojené s neskorým rozhodnutím o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, alebo pri neskorom vydaní poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd mal za to, že závery tohto znaleckého posudku sú pre daný spor nepoužiteľné. Ďalej v odôvodnení rozhodnutia súd citoval čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ďalej ustanovenie § 3 ods. 1, ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a), ustanovenie § 5 ods. 1, ustanovenie § 6 ods. 1, ustanovenie § 9 ods. 1, 2, ustanovenie § 15 ods. 1, ustanovenie § 17 ods. 1 až 3, ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003, účinného k 27.9.2012, ďalej ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d), ustanovenie § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995, účinného od 1.6.2011 ako aj ustanovenie § 44 ods. 1, 2 uvedeného zákona účinného od 1.6.2010 a tiež uvedené ustanovenie tohto zákona účinného 1.2.2002 do 31.5.2010, a v tejto súvislosti aj ustanovenie § 243 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, uviedol, že v konaní žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu tým, že Okresný súd Prešov podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v zákonnej lehote nepoveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, resp. neskoro rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi.

V súvislosti s procesnou námietkou žalovanej o zmetočnosti podania žalobcu podľa názoru súdu, podanie žalobu má všetky náležitosti v zmysle § 42 a 79 O. s. p., keďže z petitu žaloby je zrejмый uplatnený nárok.

Žalovaná vzniesla námietku premlčania každého uplatneného nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009.

Súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. a dospel k názoru, že právo žalobcu uplatňovať náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v tomto prípade nie je premlčané. Žiadosti v exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu boli doručené až po dni 23.4.2009.

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, však súd mal za preukázané, že žaloba žalobcu je nedôvodná.

Súhlasil s tým, že ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku stanovuje lehotu 15 dní na písomné poverenie exekútora na vykonanie exekúcie, s výnimkou exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) Exekučného poriadku, avšak ustálená súdna prax však umožňuje a usmerňuje súdy aj v smere materiálneho preskúmania okolností, či neexistuje rozpor žiadosti, alebo návrhu alebo exekučného titulu, pričom ak takýto rozpor súd zistí, je oprávnený uznesením zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom na takéto zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nie je v exekučnom poriadku stanovená žiadna lehota.

V tejto súvislosti konštatoval, že vo všetkých preskúmaných veciach súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní, a v tomto kontexte po vykonaní tohto materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom, rozhodol o zastavení exekučného konania, a nebol teda viazaný lehotou 15 dní, ktorá platí pre prípad, ak by došlo k povereniu exekútora na vykonanie exekúcie. Pokiaľ ide o ďalšie splnenie podmienok pre priznanie náhrady škody súd konštatoval, že žalobca ani v ostatnom nepreukázal ich splnenie, najmä pokiaľ ide o tvrdenú majetkovú škodu, ako aj existenciu nemajetkovej ujmy. Podobne je to aj z hľadiska preukázania príčinnej súvislosti medzi škodou, ktorá mala žalobcovi vzniknúť postupom príslušného súdu, keďže túto nemožno len predpokladať, ale musí byť táto jednoznačne preukázaná. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne, v prípade nesplnenia, čo i len jednej z nich, nie je táto zodpovednosť daná. Súd konštatoval, že skúmať nedodržanie lehoty bez ohľadu na okolnosti veci nemožno. Konštatované okolnosti veci, ako sú reálne nepreukázanie škody, neexistencia prieťahov v konaní, chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, viedli súd k zamietnutiu žaloby. Pokiaľ išlo o žiadosť rozhodnúť medzitimným rozsudkom, tu súd konštatoval, že zamietol nárok žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, čo do základu, a teda nepriznal žalobcovi túto škodu a nemajetkovú ujmu, takže rozhodnutie len o základe nároku žalobcu stratilo svoje opodstatnenie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., žalovaná bola v konaní úspešná, avšak trovy si neuplatnila, pre ktoré jej táto náhrada nemohla byť priznaná.

Proti tomuto rozsudku podal však odvolanie žalobca, a navrhol tento zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie zdôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, ďalej že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ ide o odvolacie dôvody odvolateľ namietal predovšetkým aplikáciu novej právnej úpravy § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ďalej nesprávne posúdenie trvania stavu právnej neistoty súdom prvého stupňa a tiež posúdenia otázky dodržania zákonnej lehoty v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, a v tomto ohľade aj rozsudok súdu prvého stupňa preskúmal. Pokiaľ ide o prvú odvolaciu námietku, a to aplikáciu novej právnej úpravy § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., treba povedať, že súd prvého stupňa toto ustanovenie vo svojom rozhodnutí neaplikoval. Vychádzal zo znenia tohto ustanovenia účinného k 27.9.2012, takže táto odvolacia námietka neobstojí a je nedôvodná. Pokiaľ ide o posúdenie otázky trvania právnej neistoty, v tomto smere nebolo rozhodnutie súdu prvého stupňa na tomto argumente založené, a podobne je to aj s otázkou zachovania zákonnej lehoty uvedenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Treba súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že lehota uvedená v ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platí len v prípade ak súd žiadosti vyhovie, a písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Táto lehota však neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Z tohto pohľadu súd prvého stupňa vec správne posúdil, a z uvedeného dôvodu návrh žalobcu zamietol.

Ďalšie odvolacie námietky v odvolaní uvedené neboli, a preto so zreteľom na ustanovenie § 212 ods. 1 O.s.p. sa ďalšími prípadnými vadami odvolací súd nezaoberal, pričom zdôrazňuje, že na vady konania

pred súdom prvého stupňa prihlíada odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd však považuje za dôležité zdôrazniť, že súd prvého stupňa mohol a mal aplikovať ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného od 1.1.2013, pretože toto ustanovenie uvádza, že pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci, alebo v zbytočných prieťahov v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Toto ustanovenie je možné aplikovať na danú vec, keďže nejde o pravú retroaktivitu. Pri nepravnej retroaktivite zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe ktorých podľa predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov. O nepravú retroaktivitu môže ísť napriek tomu, že zákonodarca prípadne novým právnym predpisom zároveň s účinnosťou do budúcnosti prinesie určité zmeny aj tých práv, alebo povinností, ktoré vznikli za platnosti skoršieho zákona. Nepravá retroaktivita teda nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Za prípustné sa považuje, pokiaľ nová právna úprava uznávajúc práva a povinností nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu zavádza do budúcnosti nový režim a mechanizmus (procedúru) uplatnenia týchto práv, alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V konečnom dôsledku nepôsobí nepravá retroaktivita do minulosti, akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav, ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010 sp.zn. 4Cdo/98/2010). Novelizované znenie § 9 ods. 2 uvedeného zákona neneguje účinky nesprávneho úradného postupu, len na druhej strane umožňuje prijatím neskoršej právnej úpravy posúdiť presnejšie podmienky, z akých je treba vychádzať pri skúmaní tejto právnej skutočnosti.

Z uvedených dôvodov odvolací podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní žalovaný bol úspešný, avšak trovy konania mu nevznikli, preto mu ich náhrada priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku nie je odvolanie prípustné.